

Publicerad 2009-06-02 13:04 av Herr Fred Frikadell

Min älskade älskares vän

Hon sa:

"Stugan ska jag pynta, plocka sen krusmynta,
sätta i mitt hår, och gå ut i den friska vår.

Sen i solnedgången går jag ned till spången.

Skogen står så tyst och grön, solnedgången är så skön."

Ställde sig på tvären

speglade sig i en spegel av stål

sparkade av sig sin stålhetta

gick aldrig mer till jobbet

...och druknade i sig själv...

Nu är hon död,

begraven levande

somnade på huk

från första dagen i sitt liv

vill mer

men kunde inte nå...

Hon är min älskade

älskares vän...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herr Fred Frikadell med Poeter.se id #28724 innehar upphovsrätten